

[Oluf Pedersen.]

naar vi lod Kornpriserne stige med 50 pCt. og derefter ogsaa Fedevarepriserne, saa maatte der komme en stor Prisstigning trods Suspensionen af Dyrtidsreguleringen. Vi er jo blevet fattigere, og derfor skal vi sørge for at faa vor Velstand — ikke som det blev sagt for lidt siden: vor Fattigdom — bedre fordelt. Men nu er det givet, at det, at vi har lavet denne høje Kornpris og faaet de dyre Fedevareer, er ikke noget Udtryk for, at vi er blevet fattigere, og det er derfor ganske naturligt, at den Prisstigning, som ikke er Udtryk for fælles Fattigdom, men blot er et Udtryk for en indre Forskydning, dækkes. Den Kendelse, som blev afsagt af Forligsnævnet, var ikke alene, som jeg havde haabet, men den var ogsaa rigtig, og det Forslag, som her foreligger fra den højtærede Finansminister, ligger jo paa Linie med denne Kendelse, og jeg skal anbefale det under de givne Forhold.

Efter Kendelsen steg Lønningerne mest for dem, der havde mere end 80 Kr., og jeg har set i visse Blade, at man har anket stærkt over dette, men man maa jo erkende, at den supplerende Lovgivning, som vi lavede, og som jo hindrede en Lønstigning for dem, der havde over 80 Kr., maa betragtes som værende en Uret mod netop disse Folk, og det er altsaa blot den Uret, som ved Forligskendelsen blev gjort god igen. Vi har jo ved den Lovgivning, som har været gennemført, tilsvarende Bestemmelser med Hensyn til honorarlønnede, bl. a. over for Rigsdagsmænd, og jeg synes ikke, at denne Uret helt er gjort god igen ved det foreliggende Lovforslag.

Med Hensyn til Lovforslagets Virkninger over for Prisniveauet skal jeg sige, at dette, at en Prisstigning paa ca. 40 pCt. efterfølges af en Lønstigning paa Halvdelen, kan, saa vidt jeg kan skønne, højst paavirke Prisniveauet her i Landet med et Par Procent under de givne Forhold, for vi har jo mange Udgifter, som ikke er afhængige af Lønningerne. Vi har jo ogsaa forud haft den høje Kornpris og de høje Fedevarepriser, og vi har ogsaa en Række andre Udgifter, som i Virkeligheden staar i Forhold til den nu forhøjede Løn, og som derfor ikke yderligere skal forhøjes, fordi denne Lønstigning nu kommer. Jeg siger dette for at advare mod en Prisstigning. Jeg mener, at

man kan hindre yderligere Prisstigning, og man kan ogsaa hindre den, uden at man behøver at gaa til en Kronehævning, men først og fremmest bør man utvivlsomt søge at hindre en ny Prisstigning ved ikke igen at gaa til en Forhøjelse af Kornpriserne.

Finansministeren (V. Buhl): Jeg takker for den til Lovforslaget givne Tilslutning.

Til det ærede Medlem Hr. Holger Eriksen, som pegede paa visse Lønforhold, som faldt uden for denne Lov, skal jeg sige, at Finansministeriet har Opmærksomheden henvendt herpaa.

I Anledning af det ærede Medlem Hr. Westermans Henviisning til Klasselotterikollektørernes Stilling skal jeg sige, at jeg ikke her paa nærværende Tidspunkt vil binde mig til nogen Forhøjelse, men vi skal se paa Sagen i Finansministeriet.

Jeg skal saa kun til det ærede Medlem Hr. Alfred Jensen sige, at jeg tror, det ærede Medlem burde overlade det til de af Tjenestemændene selv valgte Repræsentanter at varetage Tjenestemændenes økonomiske Interesser. En Spekulation i den her foreliggende Sag tror jeg ikke giver Bonus. Den vil prelle af paa Tjenestemændenes sunde Fornuft.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingerne og slutte Mødet.

Folketingets næste Møde afholdes i Dag Kl. 11 med følgende Dagsorden:

Eventuelt: Anden Behandling af:

Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 98 af 31. Marts 1931 om Statens Tjenestemænd (Reguleringstillæg) m. m.

Mødet hævet Kl. 10⁵⁸.